

ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Κάλεσμα σε διεθνή και διεθνιστική κινητοποίηση ενάντια στον πόλεμο στην Ουκρανία

Ο πόλεμος που βρίσκεται σε εξέλιξη στην Ουκρανία δεν είναι μια σύγκρουση μεταξύ πολλών, πόσο μάλλον ένας απλός «πόλεμος για πόρους», αλλά **ένα κεντρικό σημείο μιας ευρύτερης σύγκρουσης μεταξύ των μπλοκ καπιταλιστικών χωρών για τη διαίρεση του κόσμου**, όπου οι οικονομική, στρατιωτική και τεχνολογική όπως και ο επαναπροσδιορισμός των διεθνών ισορροπιών διακυβεύονται. Μάλιστα, ενώ οι μάχες διεξάγονται στην Ουκρανία για περισσότερο από ενάμιση χρόνο, η στρατιωτική σύγκρουση με τον κύριο αντίπαλο του δυτικού καπιταλισμού, την Κίνα, φαίνεται στο παρασκήνιο. Το να λέμε ότι **βρισκόμαστε στην ολισθηρή κατηφόρα που θα μπορούσε να οδηγήσει στον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο** δεν μας φαίνεται ούτε υπερβολή ούτε άχρηστος συναγερμός. Για πρώτη φορά, μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, διεξάγεται στην Ευρώπη ένας συμμετρικός πόλεμος, με σοβαρό κίνδυνο πυρηνικής κλιμάκωσης. Είναι επίσης ο πρώτος άμεσος πόλεμος μεταξύ Ρωσίας και NATO στην ιστορία, στον οποίο εμπλέκονται οι μεγάλες πυρηνικές δυνάμεις στον πλανήτη (Ρωσική Ομοσπονδία, Η.Π.Α., Ηνωμένο Βασίλειο, Γαλλία). Ο πόλεμος ήταν πάντα ένα όργανο οικονομικής αναδιάρθρωσης για τον καπιταλισμό σε κρίση. Ακόμη και σήμερα, συνοδευόμενος από εκείνες τις πολιτικές του κρατικού παρεμβατισμού που τόσο αγαπήθηκαν στην αριστερά, οι οποίες έχουν ήδη υπάρξει πρόδρομοι παγκόσμιων συγκρούσεων, ο πόλεμος είναι η πιο ριζοσπαστική μορφή καταπίεσης που ασκούν τα κράτη και οι καπιταλιστές εναντίον των εκμεταλλεόμενων. Για αυτούς τους λόγους πιστεύουμε ότι η συνεχιζόμενη σύγκρουση είναι μια επίθεση εναντίον όλων των προλετάρων.

Ξεκινώντας το 2014 με την επίθεση εναντίον των ρωσόφωνων πληθυσμών της Ουκρανίας, αυτός ο πόλεμος εμπίπτει στο στρατηγικό πλαίσιο της επέκτασης του NATO στην Ανατολική Ευρώπη. Αυτή η επέκταση έχει εισέλθει από την «πίσω αυλή» (και, από οικονομικής άποψης, στον εμπορικό χώρο) μέσω μιας μιλιταριστικής και αυταρχικής εξουσίας που, όπως αποδεικνύεται μεταξύ άλλων παραδειγμάτων από την άγρια καταστολή της εξέγερσης στο Καζακστάν τον Ιανουάριο του 2022, δεν είναι διατεθειμένη να ανεχθεί οποιαδήποτε διαταραχή στην εκάστοτε σφαίρα επιρροής. Τα πιο δραματικά αποτελέσματα πληρώνονται απευθείας από τον ουκρανικό πληθυσμό και από τη ρωσική νεολαία που στρατεύεται στον πόλεμο, αλλά και από άλλους πληθυσμούς που επηρεάζονται έμμεσα. Εκείνοι στην Αφρική υφίστανται την αύξηση του κόστους του σιταριού και την όξυνση των περιφερειακών συγκρούσεων, ενώ οι εκμεταλλεόμενοι Δυτικοί γίνονται μάρτυρες της αυξανόμενης

στρατιωτικοποίησης και της επιδείνωσης των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας.

Από το 2014, μια σειρά από σκληρές αντιρωσικές και αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις έχουν εφαρμοστεί στην Ουκρανία, οι οποίες εντάθηκαν μετά τη ρωσική εισβολή στις 24 Φεβρουαρίου 2022: την κατάργηση της ρωσικής ως δεύτερης γλώσσας σε περιοχές της νοτιοανατολικής Ουκρανίας· την απαγόρευση των εκλογικών καταλόγων που θεωρούνται φιλορωσικοί· τη θρησκευτική καταστολή κατά των πιστών της ρωσικής ορθόδοξης εκκλησίας· τους νόμους «αποκομμουνιστικοποίησης», με ποινές φυλάκισης έως και 10 ετών για το αδίκημα της «κομμουνιστικής προπαγάνδας»· τον εορτασμό, με επίσημες τελετές και αφιέρωση μνημείων, του εγκληματία πολέμου Στεπάν Μπαντέρα· την ενσωμάτωση των ναζιστών του *Τομέα Pravy* και του *Svoboda* στις ένοπλες δυνάμεις, ξεκινώντας από την Εθνική Φρουρά και τη δημιουργία των διαβόητων ταγμάτων *Udar* και *Azon*· την παρενόχληση, τις επιθέσεις, τους βιασμούς, τις δολοφονίες και τους βομβαρδισμούς κατά του πληθυσμού του Ντονμπάς (περίπου 14.000 θάνατοι μεταξύ 2014 και 2022, συμπεριλαμβανομένων εκατοντάδων παιδιών)· τη φρικτή σφαγή στην Οδησό στις 2 Μαΐου 2014, όταν άοπλοι διαδηλωτές που ζητούσαν ανεξαρτησία από την Ουκρανία, βρίσκοντας καταφύγιο στο τοπικό Σώμα των Συνδικάτων, σφαγιάστηκαν και κάηκαν ζωντανοί από μια μάζα ένοπλων Ναζί που συνοδεύονταν από την αστυνομία. Αυτές οι αυθεντικές **προβοκάτσιες** - οι οποίες, προσέξτε, στοχεύοντας ένα μέρος του πληθυσμού της Ουκρανίας επιτέθηκαν στη ρωσική κυβέρνηση και στο ρωσικό κράτος τόσο από πλευράς διεθνούς κύρους όσο και από άποψη εσωτερικής συναίνεσης - κηρύττουν την αρχή του πολέμου. Από το 2014, η Ουκρανία έχει γίνει ένα είδος φέουδου των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτές, μαζί με τους συμμάχους τις, πέτυχαν αυτό που δεν μπόρεσαν να επιτύχουν ακόμη και σε χώρες που εισέβαλαν άμεσα και στρατιωτικά όπως το Ιράκ, καθιστώντας το ουκρανικό κράτος ένα είδος κομμένου και ραμμένου κράτους για τις πολυεθνικές και το μεγάλο δυτικό κεφάλαιο. Απλά για να δώσουμε μερικά παραδείγματα, ήδη το 2020 ο Ζελένσκι κατήργησε το μορατόριουμ στην πώληση της ουκρανικής «μαύρης γης» (παραδίδοντας εκατομμύρια εκτάρια στις καλλιέργειες του Γενετικά Τροποποιημένου Οργανισμού της Bayer-Monsanto), ενώ με την έναρξη της ρωσικής εισβολής διαλύθηκαν τα συλλογικά συμβόλαια εταιρειών κάτω των 200 υπαλλήλων (δηλαδή η συντριπτική πλειοψηφία των ουκρανικών εταιρειών) και επιβλήθηκε απαγόρευση απεργιών και διαδηλώσεων.

Θεωρούμε σοβαρό και ανησυχητικό γεγονός ότι κάποιοι σύντροφοι, στην Ουκρανία και αλλού, μπορούν να στηρίξουν την κυβέρνηση του Κιέβου και την «ουκρανική αντίσταση» οικονομικά, και μέσω προπαγάνδας μάλιστα στρατιωτικά χωρίς να πουν λέξη για όλα

αυτά. Ιστορικά, από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, αυτού του είδους η τύφλωση είναι αποτέλεσμα του παρεμβατισμού, δηλαδή της ίδιας ηθικής πληγής που στη μεταπολεμική περίοδο άνοιξε τις πόρτες στην έλευση του φασισμού.

Ο παραλληλισμός των μέσων ενημέρωσης μεταξύ της «ουκρανικής αντίστασης» και της κομματικής πάλης ενάντια στο ναζισμό-φασισμό (και γενικά με τους απελευθερωτικούς αντάρτες) είναι ιστορικά, πολιτικά και ηθικά απαράδεκτος. Αφήνοντας κατά μέρος τις βαθιές διαφορές στο ιστορικό πλαίσιο (και αυτή τη μικρή λεπτομέρεια που είναι η παρουσία ναζιστικών ομάδων στον ουκρανικό στρατό...), το απαράδεκτο του παραλληλισμού αφορά ακριβώς τη σχέση μεταξύ μέσων και σκοπών, δηλαδή με το *τι* και *πώς* παλεύει. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι παρτιζάνοι ήταν λιποτάκτες που πολεμούσαν ενάντια στον επίσημο στρατό του κράτους «τους», ενώ ο ουκρανικός στρατός είναι ένας τακτικός στρατός που ελέγχεται από την εν ενεργεία κυβέρνηση. Η συμμετοχή στον κομματικό ένοπλο αγώνα ήταν *δωρεάν και εθελοντική*, ενώ στην Ουκρανία υπάρχει στρατιωτικός νόμος και όσοι αρνούνται να πολεμήσουν καταλήγουν στη φυλακή. **Η πολιτικοστρατιωτική αυτονομία των κομματικών σχηματισμών** συνδέθηκε επίσης με τα *μέσα μάχης* που χρησιμοποιήθηκαν: τα τουφέκια, τα πολυβόλα, οι χειροβομβίδες και οι εμπρηστικές βόμβες μπορούν να χρησιμοποιηθούν χωρίς κεντρικό μηχανισμό καταναγκασμού, ενώ τα **drones συνδεδεμένα με δορυφόρους, εκτοξευτές πυραύλων, τανκς, πυραύλους με μεγάλη απόσταση ισχύος λογοδοτούν και αναφέρονται σε μια ακριβή ιεραρχία διοίκησης, που είναι αυτή του NATO.**

Η συμμετοχή κάποιων αναρχικών και αριστερών αγωνιστών στον συνεχιζόμενο πόλεμο συνεπάγεται επομένως την στράτευση στην ίδια ιεραρχία: υπακοή στις εντολές, προσδιορισμός στόχων από τη δυτική υπηρεσία πληροφοριών, υποταγή σε μια άκρως καταπιεστική κυβέρνηση και στα συμφέροντα του διεθνούς κεφαλαίου. **Αυτή η προσκόλληση στην ανάπτυξη του NATO συνεπάγεται την παραίτηση από κάθε επαναστατική και διεθνιστική προοπτική.** Τελευταίο αλλά εξίσου σημαντικό, σε ηθικό επίπεδο, αυτή η ιδιότητα μέλους οδηγεί στην παραίτηση κάθε κριτικής για τις αυταρχικές, κατασταλτικές και αντιπρολεταριακές πολιτικές της κυβέρνησης του Κιέβου.

Το ότι λέμε αυτό δεν σημαίνει κατά διόλου ότι πέφτουμε στη ρωσική προπαγάνδα για την «ειδική στρατιωτική επιχείρηση» με στόχο την «αποναζιστοποίηση» της Ουκρανίας. **Δεν έχουμε καμία συμπάθεια για το μίσος και την αστυνομοκρατία που επέβαλε η ρωσική κυβέρνηση στον πληθυσμό της, δεν αδιαφορούμε για τις διώξεις κατά της αντιπολίτευσης και των αναρχικών στη Ρωσία και υποστηρίζουμε τις**

πολλαπλές μορφές ανυπακοής που εκδηλώνονται στη Ρωσική Ομοσπονδία και τη Λευκορωσία ενάντια στον πόλεμο. Ακριβώς όπως καταγγέλλουμε τη μυστηριώδη απάτη του μύθου της «ουκρανικής αντίστασης», **με τον ίδιο τρόπο απορρίπτουμε την μεταμοντέρνα πρόταση** ορισμένων κύκλων (νεοσταλινικών, κυρίαρχων της δεξιάς και της αριστεράς κ.λπ.) **σχετικά με μια παγκόσμια χειραφετητική λειτουργία που πραγματοποιείται από το ρωσο-κινεζικό μπλοκ.** Όχι μόνο λυπούμαστε για το γεγονός ότι οι εκμεταλλεζόμενοι πεθαίνουν για τα συμφέροντα των κυρίαρχων και των ηγετών τους (ακόμα κι αν είναι εχθροί των πιο άμεσων εχθρών μας)· αλλά και γιατί ξέρουμε καλά ότι ο πόλεμος είναι «πρωτίστως θέμα εσωτερικής πολιτικής και το φρικτότερο όλων» (Simone Weil)· ότι κάθε κράτος που πολεμά στρέφεται και εναντίον του ίδιου του πληθυσμού του, και ειδικότερα κατά του δικού του προλεταριάτου· ότι **ο πόλεμος ενισχύει πάντα την εξουσία των κυρίαρχων τάξεων επί των κυριαρχούμενων, εντείνοντας την υποταγή και την εκμετάλλευσή τους.**

Το τρέχον είναι επίσης ένα κεφάλαιο σε μια γενικότερη σύγκρουση για **την τεχνολογική υπεροχή** (η οποία, παρεμπιπτόντως, προωθεί τον κύριο πολιτικό σύμμαχο της Ρωσίας: την Κίνα) εναντίον των Η.Π.Α. Σήμερα, όπως ποτέ άλλοτε στην ιστορία, νέες ανακαλύψεις θανάτου μπορούν να καταστρέψουν τη ζωή στον πλανήτη. **Πολλές από τις τεχνολογίες που χρησιμοποιούνται σε αυτόν τον πόλεμο** όπως drones, συστήματα νοημοσύνης και ελέγχου, ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης και προγνωστικοί αλγόριθμοι - **δοκιμάζονται στο πεδίο της μάχης και στη συνέχεια χρησιμοποιούνται από αστυνομικές δυνάμεις και τεχνοκράτες σε όλο τον κόσμο.** Αυτή η δήλωση ισχύει για όλους/ες: «Εάν έχετε ιδέες ή απλά πιλοτικά έργα για δοκιμή πριν από τη μαζική παραγωγή, μπορείτε να μας τα στείλετε και θα σας εξηγήσουμε πώς να προχωρήσετε. Και στο τέλος θα έχετε τον τρόπο σας, "δοκιμασμένο στο χωράφι". Οι νεοφυείς *επιχειρήσεις* θα επιστρέφουν με προϊόντα που είναι ανταγωνιστικά στην αγορά, επειδή έχουν δοκιμαστεί στον τομέα». **Ο δηλών δεν είναι ένας «κανονικός» κατασκευαστής ή ελεγκτής αυτοκινήτων, λογισμικού ή ψηφιακών θερμοστατών, αλλά ο στρατηγός Volodymyr Havrylov, Ουκρανός Αναπληρωτής Υπουργός Άμυνας. Το κοινό στο οποίο απευθύνεται είναι η National Defense Industrial Association Future Force Capabilities, κατά τη διάρκεια του εθνικού συνεδρίου στο Ώστιν του Τέξας, στις 21 Σεπτεμβρίου 2022.**

Ιστορικά, η ανάπτυξη των τεχνοεπιστημών οδηγεί σε πόλεμο και αντίστροφα, ο πόλεμος συνεπάγεται απαραίτητα την ανάπτυξη των τεχνοεπιστημών. Σήμερα όλες οι τεχνολογίες είναι εγγενώς *διπλού ενδιαφέροντος*. Ο διαχωρισμός μεταξύ στρατιωτικής και πολιτικής έρευνας έχει εξαφανιστεί (αν υπήρξε ποτέ). Επομένως, **δεν προκαλεί έκπληξη το**

γεγονός πως ό,τι δοκιμάζεται στα πεδία των μαχών χρησιμοποιείται στη συνέχεια εναντίον των προλετάρων σε άλλες περιοχές του κόσμου, συμπεριλαμβανομένων των χωρών που βρίσκονται σε «ειρήνη». Η χρήση και ο πειραματισμός νέων τεχνολογιών εντείνει τον **έλεγχο των πληθυσμών**, δυσκολεύοντας καθημερινά τις δυνατότητες απελευθέρωσης από το κράτος και το κεφάλαιο. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, μια ανταγωνιστική κατάσταση στην έρευνα και ανάπτυξη νέων τεχνολογιών αποκτά μεγαλύτερη πολιτική σημασία. Η βιομηχανία τεχνολογίας, από τη δημοκρατική Δύση μέχρι τον κινεζικό «σοσιαλισμό της αγοράς», βοηθά στον καθορισμό των κυβερνητικών αποφάσεων. Η σύγκρουση στην Ουκρανία, δεδομένου του μεγέθους της και των παραγόντων στο πεδίο, επιταχύνει τη λεγόμενη **ψηφιοποίηση**, έναν στόχο που υπάρχει στην ατζέντα πολλών κρατών.

Όπως συμβαίνει σε συγκρούσεις τέτοιων διαστάσεων, για κάθε εξωτερικό μέτωπο αντιστοιχεί ένα εσωτερικό μέτωπο. Η καταστολή δεν αυξάνεται μόνο στη Ρωσία και την Ουκρανία, αλλά και σε όλες τις χώρες που εμπλέκονται στην πολεμική προσπάθεια.

Οι αστυνομικές επιχειρήσεις και οι μορφές ειδικής κράτησης ήταν πάντα στενά συνδεδεμένες με την κλιμάκωση των στρατιωτικών συγκρούσεων, με στόχο τη φίμωση και την εξάλειψη κάθε πιθανότητας διαφωνίας και πραγματικής σύγκρουσης. Γνωρίζουμε κάτι γι' αυτό στην Ιταλία, με το 41bis στο οποίο υπεβλήθη ο Alfredo Cospito, το κλείσιμο εφημερίδων και ιστοσελίδων που εντάσσονται στον αναρχικό χώρο, τις καταπιεστικές επιχειρήσεις που οδήγησαν στη σύλληψη δεκάδων αναρχικών και αγωνιστ(ρι)ών. Αυτού του είδους η προληπτική αντιεξέγερση συνδέεται στενά με τη διεθνή κρίση του καπιταλισμού και την τάση προς τον παγκόσμιο πόλεμο.

Μία από τις θεμελιώδεις πτυχές του συνεχιζόμενου πολέμου στην Ουκρανία είναι αυτή της επικοινωνίας. Η επί τόπου πραγματικότητα και η αφήγησή της έχουν συχνά αποδειχθεί παντελώς αποκλίνουσες. Για να δώσουμε μόνο μερικά παραδείγματα, η απόδοση στον ρωσικό στρατό του βομβαρδισμού του πυρηνικού σταθμού Enerhodar-Zaporizhzhia και της καταστροφής του πετρελαιοαγωγού Nord Stream φαίνεται να είναι οι πιο συγκλονιστικές περιπτώσεις ψευδών ειδήσεων. ΟΧΙ μόνο. Αυτό που βλέπουμε είναι κάτι *περισσότερο* από προκατειλημμένες πληροφορίες: είναι πραγματική **πολεμική προπαγάνδα**. Μια προπαγάνδα που γίνεται σε συνέχεια των επιπέδων εξαρτήσεων που τέθηκαν σε εφαρμογή κατά τη διάρκεια του Covid για να επιβληθεί η κυρίαρχη αφήγηση, και η οποία επίσης παρουσιάζει τραγικές αναφορές σε επεισόδια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου: τον εξευτελισμό των Ρώσων (με, για παράδειγμα, τις γελοίες "ειδήσεις" για τον δήθεν απαρχαιωμένο και πρόχειρο εξοπλισμό) και τη

δαιμονοποίησή τους, την εξύψωση των «ηρώων μας» (ακόμη και των ανοιχτά ναζί), τα φανταστικά «μυστικά όπλα» που θα αλλάξουν την εξέλιξη των γεγονότων...

Αυτού του είδους οι πληροφορίες μας καθιστούν σαφές ότι βρισκόμαστε σε πόλεμο, ακόμα κι αν, προς το παρόν, αυτό δεν γίνεται στο σπίτι. **Αυτός της πληροφόρησης είναι πρωτίστως ένας πόλεμος εναντίον του εγκεφάλου μας, που σκοπό έχει να μας στρατολογήσει και να μας αποχαυνώσει, πείθοντάς μας ότι αυτή η σφαγή δεν είναι μόνο αναπόφευκτη, αλλά και σωστή και βολική. Για το λόγο αυτό πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι υπεύθυνοι για αυτές τις πληροφορίες είναι αναπόσπαστα μέρη της πολεμικής μηχανής και θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως τέτοια.**

Για όλους αυτούς τους λόγους, και άλλους, είναι επείγον να επανενεργοποιηθεί η διεθνιστική πρωτοβουλία για να σταματήσει η συνεχιζόμενη σφαγή και να αποφευχθούν περαιτέρω επικίνδυνες κλιμακώσεις.

Εχθρός δεν είναι οι στρατεύσιμοι που στέλνονται με το ζόρι στο μέτωπο, δεν είναι οι εργάτες της αντίπαλης χώρας, αλλά είναι όλα τα αφεντικά, οι κυβερνήσεις τους, τα κράτη και οι στρατοί τους. Ενώ οι αδερφές και τα αδέρφια μας υφίστανται τις πιο βάνουσες φρικαλεότητες, υπάρχει μια αστική τάξη που πλουτίζει με την παραγωγή όπλων και που εικάζει τις συνέπειες του πολέμου (διχοτόμηση και ανοικοδόμηση της Ουκρανίας, επιλεκτική μηχανή υποδοχής, πληθωρισμός κ.λπ.).

Ας επιστρέψουμε στο να βάλουμε την κριτική στο κράτος στο επίκεντρο και ας αρνηθούμε να στρατευθούμε σε οποιοδήποτε μέτωπο, με την πεποίθηση ότι η μόνη δύναμη που μπορεί να σταματήσει τον πόλεμο είναι η κινητοποίηση των εκμεταλλεόμενων σε όλο τον κόσμο.

Διεθνισμός για εμάς σημαίνει ηττοπάθεια, δηλαδή την κριτική σε κάθε κυβέρνηση ξεκινώντας από τα «δικά μας», την επίθεση σε όλα τα εθνικά αφεντικά και τις αστικές τάξεις ξεκινώντας από αυτούς/ές που μας εκμεταλλεύονται καθημερινά. Έτσι, σε αυτήν την πλευρά του μετώπου, θέλουμε να αντιμετωπίσουμε και να σαμποτάρουμε το ΝΑΤΟ (δηλαδή την κύρια στρατιωτική συμμαχία στον κόσμο, καθώς και την ένοπλη πτέρυγα του δυτικού καπιταλισμού) όσο το δυνατόν περισσότερο, όπως οι αδελφοί και οι αδελφές μας στη Ρωσία πολεμούν εναντίον της στρατιωτικής μηχανής του στρατοπέδου τους (όπως μας λένε, για παράδειγμα, οι ειδήσεις σχετικά με δολιοφθορές κατά υποδομών μεταφοράς στρατευμάτων και οχημάτων ή με επιθέσεις κατά κέντρων στρατολόγησης) και όπως και άλλοι αδελφοί και αδελφές στην

Ουκρανία αντιτίθενται στην πολεμική προσπάθεια της κυβέρνησής τους. Παρά τη λογοκρισία, γνωρίζουμε ότι ακόμη και στην Ουκρανία υπάρχουν εκείνοι/ες που κάνουν προπαγάνδα και κινητοποίηση ενάντια στον πόλεμο· και υπάρχουν εκείνοι/ες που αντιτίθενται στην πράξη, βοηθώντας για παράδειγμα φυγάδες και λιποτάκτες να εγκαταλείψουν τη χώρα ή δίνοντάς τους καταφύγιο. Αυτό είναι επίσης *συνεκτική* ηττοπάθεια. Ο ορίζοντάς μας, ως αναρχικοί/ές, είναι ο ηττοπαθής και επειδή η ιστορία μας διδάσκει ότι πάντα και μόνο στην καταστροφή του δικού μας κράτους ανοίγονται προοπτικές επανάστασης για τους καταπιεσμένους.

Αντιλαμβανόμαστε την ηττοπάθεια ως μια πράξη αλληλεγγύης προς εκείνους που πληρώνουν το τίμημα του πολέμου στο πετσί τους και ως μια πράξη ταξικής εκδίκησης για τα δεινά που υπέστησαν οι αδελφές και τα αδέρφια μας σε όλες τις ζώνες στρατιωτικών συγκρούσεων. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες με όλα τα θύματα του πολέμου σε κάθε γωνιά του πλανήτη, σε αλληλεγγύη με όσους/ες φεύγουν από αυτόν και βρίσκουν εμπόδια στα σύνορα, με εκείνους/ες που βρίσκουν το θάνατο στη στεριά και στη θάλασσα και, όταν επιβιώνουν, συχνά υπόκεινται σε βάνουση εκμετάλλευση.

Οι εντάσεις που σημειώθηκαν ή βρίσκονται σε εξέλιξη στο Κοσσυφοπέδιο, το Καλίνινγκραντ και την Ταϊβάν, οι εξεγέρσεις στο Νίγηρα, την Γκαμπόν και άλλες χώρες της Κεντρικής Αφρικής αποτελούν μέρος μιας τάσης προς την παγκοσμιοποίηση της σύγκρουσης και μας δίνουν μια ιδέα για το τι διακυβεύεται: **Για το ότι, αν δεν θα μπορέσουμε να σπάσουμε όλα τα μέτωπα, το καθένα επιτιθέμενο στο δικό του κράτος και στις δικές του κυρίαρχες τάξεις, η εξόντωση της ανθρωπότητας ή η ολοένα και πιο ανελέητη υποδούλωση της σε μια κατάσταση άπειρου πολέμου, είναι απλώς στη γωνιά. Αντιστρόφως, θα μπορούσαν να δημιουργήσουν επαναστατικές δυνατότητες.**

Ακόμα κι αν αυτή τη στιγμή δεν υπήρξαν σημαντικά κινήματα αντίθεσης στον πόλεμο, πρέπει επίσης να τονιστεί ότι, παρά τη σφυροκοπημένη προπαγάνδα, σημαντικό μέρος του πληθυσμού, ακόμη και εντός της Δύσης, είναι ενάντια στην υποστήριξη της πολεμικής προσπάθειας. Αυτή είναι μια πτυχή που πρέπει να εξεταστεί από τη σκοπιά της οικοδόμησης μαζικής κινητοποίησης.

Ζητούμε, λοιπόν, την οικοδόμηση μιας ριζοσπαστικής, διεθνούς και εκτεταμένης κινητοποίησης που, σαμποτάροντας τον πόλεμο, έχει τη φιλοδοξία να επιβάλει τη διακοπή των εχθροπραξιών από τα κάτω. Δεν έχουμε τίποτα να ζητήσουμε από τις κυβερνήσεις, ούτε τις εμπιστευόμαστε, αλλά γνωρίζουμε ότι η άμεση δράση των εκμεταλλευόμενων σε όλο τον κόσμο είναι η μόνη πραγματική δύναμη

που μπορεί να βάλει τέλος στη σφαγή. Για το λόγο αυτό **πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητο να αμφισβητηθεί η πολεμική μηχανή τόσο στη Ρωσία όσο και στην Ουκρανία, καθώς και στις δυτικές καπιταλιστικές χώρες που ευθύνονται για αυτή τη σύγκρουση και όλους τους κύριους πολέμους των τελευταίων τριάντα ετών.**

- Υποστηρίζουμε τη λιποταξία σε όλα τα μέτωπα, προσφέροντας καταφύγιο και αλληλεγγύη σε όλους όσοι αποφεύγουν τη στρατιωτική στράτευση και αρνούνται να λάβουν μέρος στη σφαγή!
- Σαμποτάρουμε τη στρατιωτική μηχανή, ας μπλοκάρουμε την πολεμική παραγωγή και τις ροές της στρατιωτικής επιμελητείας!
- Ξεσκεπάζουμε τη μηχανή συναίνεσης και προπαγάνδας. Σε αυτόν τον υβριδικό πόλεμο τα μέσα ενημέρωσης αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του πολεμικού μηχανισμού!
- Εναντιωνόμαστε στη στρατιωτική κατοχή των εδαφών, αμφισβητώντας και αντιπαραβάλλοντας τις στρατιωτικές βάσεις, τις πολεμικές ασκήσεις και τη στρατιωτικοποίηση της δημόσιας ζωής!
- Υποστηρίζουμε την ανάγκη για μια αληθινή γενική απεργία, η οποία, υπερβαίνοντας τις τελετουργικές και μαρτυρικές μορφές, θα σταματήσει συγκεκριμένα τη βιομηχανία και την υλικοτεχνική υποστήριξη των εμπλεκόμενων χωρών!
- Ξεσκεπάζουμε την συνενοχή των πανεπιστημίων και της έρευνας με τον βιομηχανικό-στρατιωτικό μηχανισμό και τα καπιταλιστικά οικονομικά συμφέροντα στη βάση κάθε πολέμου!

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΕΣ.

Ρώμη, 2 Σεπτεμβρίου 2023

Αναρχικοί από τη Ρώμη, τη Γένοβα, την Καράρα, την Κοζέντζα, τη Μόντενα, το Μιλάνο, το Λέκκο, το Τορίνο, από την Ούμπρια, από το Τρεντίνο, από την Κεντρική Ιταλία

Για επικοινωνία: appelloantimilitarist@anche.no